من با بنده ام مطابق گمانی که نسبت به من دارد، رفتار می کنم و هرجا مرا یاد کند

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: « اللَّه - عز وجل - می فرمایند: من با بنده ام مطابق گمانی که نسبت به من دارد، رفتار می کنم و هرجا مرا یاد کند، با او خواهم بود، هرکس مرا نزد خود یاد کند، او را نزد خود یاد می کنم و اگر در جمعی از من یاد کند، در جمعی بهتر از آن یاد می کنم، هرکس یک وجب به من نزدیک شود، من یک ذراع به او نزدیک می شوم؛ و هرکس یک ذراع به من نزدیک گردد، من به اندازه ی یک باع (فاصله ی دو دستِ باز) به او نزدیک می شوم؛ و هرکس قدم زنان به سوی من بیاید، من دوان دوان به سویش می روم».

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم خبر می دهند که الله متعال می فرمایند: من مطابق گمان بنده ام نسبت به من با او رفتار می کنم، و آن طریق رجا و امیدواری به عفو، و هر آنچه از من توقع داشته باشد با او انجام می دهم؛ و من با او با رحمت و توفیق و هدایت و عنایت و تایید هستم اگر از من یاد کند. اگر مرا در تنهایی با نفس خود با تسبیح و تهلیل وغیره یاد کند؛ او را در نفس خود یاد می کنم. و اگر مرا در جمعی یاد کند؛ او را در جمعی بزرگتر و پاکیزه تر یاد می کنم. هرکس یک وجب به من نزدیک شود، من یک ذراع به او نزدیک می شوم. و هرکس یک ذراع به من نزدیک گردد، من به اندازه ی یک باع (فاصله ی دو دستِ باز) به او نزدیک می شوم. و هرکس قدم زنان به سوی الله بیاید، او دوان دوان به سویش می رود. اگر بنده با طاعت پروردگار تعالی بسوی او تقرب بجوید و روی آورد، پروردگار تعالی در پاداش عملش بیشتر نزدیک می شود، برای پاداش از جنس عملی که انجام داده است. هر چه بندگی مؤمن به پروردگارش کاملتر باشد به همان اندازه به او نزدیکتر می شود، عطایا و پاداش الله متعال از کار و زحمت بنده بیشتر است، نتیجه این می شود که پاداش الله متعال نظر به کیفیت و کمیت عمل صورت می گیرد. پس مؤمن گمان خوب، و عمل، شتابان و کار نیک بیشتر انجام می دهد تا این که الله متعال را ملاقات کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/3636